ВІД РЕДАКЦІЇ

Вихід цього номера наукового журналу "Стиль і переклад" присвячено **130 річниці з дня народження** видатного перекладача і перекладознавця **Миколи Зерова** (26 квітня 1890 р., Зіньків, Полтавщина – 3 листопада 1937 р., Сандармох, Карелія), представника "розстріляного відродження", лідера неокласиків, "співця латини й України", "**патрона українського перекладу**", як його прийнято сьогодні називати.

Як відомо, Микола Костянтинович Зеров був багатогранно обдарованою людиною, про що свідчить його плідна діяльність як поета, літературознавця, літературного критика, науковця та перекладача. Якою повинна бути українська література, як використовувати світовий досвід, культурні традиції, свої і чужі, як обрати європейський шлях для України, – ось основні питання, які його цікавили. Маючи чітку концепцію розвитку української національної культури, що полягала в орієнтації на широкий європейський мистецький фонд, він постійно відстоював цю думку в численних дискусіях, публічних виступах та, звісно, в перекладах і поетичній ліриці.

Основне джерело натхнення – антична література, з якої він багато перекладав (Горацій, Вергілій, Лукрецій, Овідій, Каттул й інші), підготував "Антологію римської поезії", улюблений жанр – сонет. Зробив переклад "Енеїди" Вергілія, про що він напише дружині зі заслання, але цей плід його багаторічної роботи або зник, або був знищений, доля його досі невідома. Римська поезія, яка стала ядром перекладацької спадщини Миколи Зерова, довгий час виконувала навчальну функцію і для української перекладацької школи.

Його життя пов'язано з Київським університетом: у 1909–1914 роках навчався на історико-філологічному факультеті **Київського університету Святого Володимира**, як тоді називався університет, а у 1923–1934 роках – працював професором української літератури. Крім того, у 1932 році Микола Зеров розробляє і викладає курс методології та методики перекладу в Українському інституті лінгвістичної освіти.

Він поліглот, знав двадцять мов, найбільше перекладав, окрім латини, з французької, італійської, польської, російської, білоруської мов. У його доробку переклади творів Шарля Бодлера, П'єра де Ронсара, Жоашена дю Белле, Франческо Петрарки, Жозе-Маріа де Ередіа, Адама Міцкевича, Михайла Лєрмонтова, Валерія Брюсова, Івана Буніна, Миколи Гоголя, Антона Чехова й ін. Такий творчий і перекладацький доробок увійшов до скарбниці української і світової літератури.

На вшанування його пам'яті у листопаді 2020 року Інститут мовознавства імені О. О. Потебні НАН України разом із Інститутом філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка провів **Міжнародну наукову конференцію "Мова, культура та переклад у XX–XXI ст. (до 130-річчя з дня народження проф. Миколи Зерова)"**, деякі з виступів на якій представлені у цій збірці.

Крім того, відкриваючи цей збірник, хотілося б згадати імена наших колег, які пішли з життя цього року. У 2020 році українська романістика понесла значних втрат, не стало професора **Лева Михайловича Мінкіна** (16 серпня 2029 р. – 3 травня 2020 р.) і професора **Романа Семеновича Помірка** (27 травня 1942 р. – 7 вересня 2020 р.), представників і засновників Харківської і Львівської шкіл романістики відповідно. Давайте вшануємо їхню пам'ять.